

1. [**KRĘT** *sb m*

pl N kręty. ◊ *A* kręty.

Sł stp: kręt a. skręt w innym znaczeniu, Cn brak, Linde także XVIII w.

1. *Skręt, zwój: śmocy y wężowie we krzách y w łomiech/ álbo w iáfkiniách zákrywáią się/ y dziwne węzły y kręty y powichłania ciálem śwym wypráwuią* *WerReguła* 115 (*Linde*).

2. *Wykręty, wybiegi [pl]: Y to też kręty oycze moy/ Tu też teraz wiarźmie pośtoy. Wífakeś ty mnie łtego karał/ Dubielemeśmie nazwał/ Gdym się tem wymawiał. RozprKsiędza C8; Ono Lis y dwa záiące. Spuść Kochmaná z Sokołem á day pokoy Loćie/ Podrapieć nam te wśzyftkie/ zárwoná nimoćie. Czymże się dzieie nieltety/ Iákiesz owo były kręty. BielawMyśl E.*

MB